

[Socialministeren.]

vedemne, Kontrolreglerne, skal jeg navnlig henvise til den Betænkning, der er afgivet af et sagkyndigt Udvalg under Forsæde af Sygekassedirektøren. Det drejer sig her i Hovedsagen om nogle rent praktiske Ændringer, dels mildnende dels skærpende, i det System, der blev indført for at øve Kontrol med, at Folk opfylder den dem ved Folkeforsikringsloven paalagte Forsikringspligt. Det sagkyndige Udvalg har anbefalet disse Ændringer, og efter deres Gennemførelse skulde Kontrollen blive saa effektiv som muligt, medens Borgerne paa den anden Side skulde blive generet mindst muligt.

Med Hensyn til, hvad jeg har kaldt for Lovforslagets tredie Del, de rent praktiske Ændringer, skal jeg her nøjes med at omtale de Bestemmelser, som er indsat under Lovforslagets Behandling i Landstinget. Det drejer sig dels om Ændringen i § 6, Stk. 1, hvorefter der aabnes Adgang til, at Børn, der er anbragt paa Opdragelseshjem, kan optages selvstændigt i Sygeforsikringen, dels om Ændringen i § 11, Stk. 1, og § 12, Stk. 6, angaaende Medlemmernes Forhold til Forsikringen efter det fyldte 60de Aar.

Det førstnævnte Spørgsmaal har allerede været rejst over for Ministeriet for flere Aar siden, idet det fra Børneforsorgens Side blev hævdet, at det vilde være af stor Betydning for baade Opdragelseshjemmene, der jo i de fleste Tilfælde drives privat, og for Børnene, om der kunde sikres de paa Hjemmene anbragte Børn Hjælp fra en Sygekasse. Forholdet er nemlig det, at de Forældre — og det er jo navnlig ugifte Mødre —, der har anbragt deres Børn i Pleje paa et Børnehjem, i mange Tilfælde vil være ude af Stand til at refundere Hjemmene Udgifterne til Sygehusophold m. m., og Plejelønnen er i Regelen ikke stor nok til at dække saadanne Udgifter. Man kunde derfor risikere, at Børnehjemmene ikke var alt for ivrige eller hurtige til at hente Læge eller faa Børnene indlagt paa Hospital. Der næredes imidlertid tidligere fra Sygekassernes Side Betænkelighed ved at optage disse Børn, og man var navnlig imod at optage dem som en Art Bipersoner til Forældrene, fordi man saa maatte føre en omfangsrig Korrespondance med Forældrenes Sygekasse i hvert enkelt Tilfælde, hvor der skulde ydes Barnet Hjælp. Nu har man imidlertid fundet en Form for Spørgsmaalets Løsning — nemlig ved Børnenes Optagelse i Sygekasserne som selvstændige

Medlemmer, og dette har ført til, at disse Betænkeligheder er overvundet.

Den anden af de af Landstinget foretagne Ændringer vedrører som nævnt Spørgsmaalet om Medlemmernes Forhold til Forsikringen efter det fyldte 60de Aar. Dette Spørgsmaal er opstaaet ved, at Forsikringspligten efter Loven kun vedvarer til det fyldte 60de Aar, medens det paa den anden Side er en Betingelse for at opnaa Aldersrente, at man stadig er forsikret. Dette sidste har Folk ikke været klar over, og de har derfor undladt i ikke saa faa Tilfælde at betale Kontingent efter det 60de Aar. Herefter skulde de egentlig kunne slettes af Forsikringen, men saa vidt har man aldrig villet gaa, fordi man saa til sin Tid maatte nægte dem Aldersrente. I den forløbne Tid har man lempet sig frem. Man har saaledes ladet Aldersrenteansøgere efterbetale Kontingentet for Tiden fra det fyldte 60de Aar, men i Længden kunde en saadan Ordning næppe opretholdes. Man foreslaar derfor nu, at Forsikringspligten ikke længere udtrykkeligt begrænses til det fyldte 60de Aar. I Stedet for indføres der en Adgang til *Udmeldelse* af Forsikringen paa dette Tidspunkt, men Udmeldelsen skal da ske paa en særlig Blanket, hvor Medlemmet maa skrive under paa, at han er bekendt med Følgerne af, at han udtræder af Forsikringen. Man har tillige draget Omsorg for, at de Medlemmer, der er i Restance ved det fyldte 60de Aar, paa effektiv Maade gøres opmærksom paa, hvilke Følger det faar, at de undlader at betale Kontingent og dermed udtræder af Forsikringen.

Jeg skal endnu nævne, at Landstingsudvalget paa konservativt Initiativ har drøftet den Tanke, at Personer, der ikke opfylder deres Forsikringspligt, ikke skulde være berettigede til den i Forsorgslovens §§ 271 og 272 givne Adgang til at faa Lægehjælp og Medicin som Særhjælp. Der opnaaedes imidlertid ikke Enighed herom, og Udvalget henstillede derfor til mig, at dette Spørgsmaal henvises til Overvejelse i Udvalget angaaende Socialreformen, en Henstilling, som jeg naturligvis agter at følge.

Ved Lovforslagets Forelæggelse i det andet høje Ting fremhævede jeg som en væsentlig Fordel, at det ikke medførte nye sociale Udgifter. Begravelsesforsikringen hviler som hidtil helt i sig selv — kun for Medlemmerne af de faa Sygekasser, der endnu ikke har nogen Begravelseskasse, bliver der Tale om en ubetydelig Ekstraudgift. Kontrolreglerne medfører maaske